

# Книгата на Даниил — деветдесет и трета

*Разкриване на пророческата трилогия на Рим: от древното езичество до съвременната измама*

Jeff Pippenger  
2024-02-26

Книгата на Даниил посочва, че именно Рим установява видението, и това разбиране бе оспорвано от протестантите в историята на Милеровото движение, когато Уилям Милър посочи този факт. В последните дни все още Рим е този, който установява видението, а днес лаодикийският адвентизъм поддържа падналото протестантско становище, че разбойниците от твоя народ са Антиох Епифан. Заветният народ, който бе отминаван в историята на Милеровото движение, се съпротивляваше на същата тази истина, на която сега се съпротивлява заветният народ на последните дни, който сега бива отминаван. Соломон го каза добре:

Онова, що е било, то пак ще бъде; и онова, що е вършено, то пак ще се върши; и няма нищо ново под слънцето. Има ли нещо, за което да се каже: Виж, това е ново? То е било вече в древните времена, които са били преди нас. Еклесиаст 1:9, 10.

Пророчески съществуват три проявления на Рим, и първите две проявления определят характеристиките на третото, защото истината се утвърждава чрез свидетелството на двама.

Но ако не те послуша, вземи със себе си още един или двама, за да се потвърди всяка дума чрез устата на двама или трима свидетели. Матей 18:16.

Религията на езическия Рим беше езичество, а езичеството е фалшификат на истинската религия. То не е толкова фалшификат в смисъла, в който се разбира фалшивата валута, защото езичеството всъщност по нищо не прилича на истинската религия. Но в пророчески смисъл то има характеристики на фалшификат. Градът Рим е фалшификат на Йерусалим и има храм (Пантеона), който беше фалшификат на храма в Йерусалим. Религиозните практики на езичеството са неосветени и дяволски, но те представляват сатанинските фалшиви религиозни практики. Главата на религията на езическия Рим носеше титлата Pontifex Maximus. „Pontifex Maximus“ първоначално се отнасяше до върховния жрец на римската държавна религия в древния Рим, като произходът ѝ датира от ранната Римска република. С течение на времето тя започна да се свързва с политическа и религиозна власт и в крайна сметка се разви в титлата, използвана днес от папата в Римокатолическата църква.

Титлата на главния жрец на езически Рим беше Pontifex Maximus; това беше и титлата на главния жрец на папския Рим, и представлява латински термин, който означава „Най-великият върховен понтифик“. Той беше главният жрец на римската държавна религия, по-специално на култа към бога Юпитер. Pontifex Maximus притежаваше значителен религиозен авторитет и отговорности, включително надзор над различни

религиозни обреди и осигуряване на правилното функциониране на римския религиозен календар. Pontifex Maximus беше глава на Колегията на понтифиците (Collegium Pontificum), група жреци, отговорни за тълкуването и съхраняването на ритуалите на римската религия.

Първосвещеникът както на езическия, така и на папския Рим беше Pontifex Maximus; следователно и титлата на главата на съвременния Рим естествено ще бъде Pontifex Maximus. Религията на езическия Рим беше езичество, а религията на папския Рим беше и все още е езичество, но прикрито под изповядване на християнството; и религията на съвременния Рим от последните дни ще бъде езичество, прикрито под изповядване на християнството.

Както езическият, така и папският Рим имаха определен период от време, през който щяха да властват върховно. Езическият Рим трябваше да властва върховно триста и шестдесет години в изпълнение на времевото пророчество от Даниил, глава единадесета, стих двадесет и четвърти.

Той ще влезе мирно дори в най-плодородните места на областта; и ще извърши това, което не са вършили бащите му, нито бащите на бащите му; ще разпръсне между тях плячка, грабеж и богатства; да, ще замисли намеренията си против крепостите, но само за известно време. Даниил 11:24.

Предметът на двадесет и четвъртия стих е езическият Рим, защото той стана предмет в шестнадесетия стих и остава предметът до тридесет и първия стих. Ще разгледаме тези стихове по-специално в следващи статии, но тук просто посочваме, че пророчеството определя, че езическият Рим ще властва върховно в продължение на триста и шестдесет години, както е представено чрез това, че Рим „ще крои“ своите „замисли от крепостите дори за време“. Думата, преведена като „срещу“, всъщност означава „от“, и стихът казва, че Рим ще управлява света „от“ „крепостите“, което беше градът Рим, и ще прави това за едно „време“, което е триста и шестдесет години.

Езическият Рим започна да властва върховно при битката при Актиум през 31 г. пр. Хр. и продължи да властва върховно до 330 г. сл. Хр., когато Константин премести столицата на империята от крепостта на град Рим в град Константинопол. Тогава империята започна своя печално известен упадък. Град Рим беше пророческата „крепост“ на езическия Рим и когато той управляваше от този град, беше непобедим. Във войните, последвали прехвърлянето на властта от Константин, град Рим стана цел на нападение за Генсерих и нахлуващите варварски племена, които са представени от първите четири тръби в осма глава на Откровение.

Поради тази причина в Данаил, глава единадесета, стих тридесет и първи, „мишците“ (езическият Рим), които се надигнаха в подкрепа на папството, най-напред оскверниха „свещилището на силата“. Градът Рим е пророческото „свещилище на силата“ както за езическия, така и за папския Рим, защото през 330 година, с прехвърлянето на езическата власт в Константинопол, градът Рим бе оставен на папския Рим, който беше във възход.

Поради тази причина Откровение, глава тринадесета, стих втори, казва, че змеят (езическият Рим) даде на папския Рим своето „седалище“. „Седалище“ е мястото, откъдето една власт управлява, и от 538 до 1798 година папския Рим управляваше върховно, както и езическият Рим бе управлявал върховно за „време“.

Пророчеството посочва определен период от време, през който както езическият, така и папския Рим щяха да властват върховно, и когато това ставаше, то щеше да бъде от тяхното седалище на власт, а именно град Рим. Непобедимостта на езическия Рим приключи, когато той напусна град Рим, с което се отбеляза края на тритеста и шестдесетте години, представени като „време“ в двадесет и четвърти стих; а когато през 1798 г. завършиха хилядата двеста и шестдесетте години на папското управление, Наполеон нареди папата да бъде изведен от град Рим и той умря в изгнание.

Езическият Рим и Папския Рим установяват, че съвременният Рим ще владее върховно през определен пророчески период в последните дни. „Време вече няма“, но периодът на папското гонение в последните дни е определен период, който започва с скоро предстоящия неделен закон в Съединените щати и продължава, докато приключи човешкото изпитателно време, когато Михаил ще се надигне и ще произнесе: „Който върши неправда, нека още върши неправда; и който е мръсен, нека още се мърси; и който е праведен, нека още върши правда; и който е свят, нека още се освещава.“

Езическият Рим преследваше християните в Колизея в град Рим през своята кървава история, а християнски историци са изчислили, че през тъмните векове на папското управление сто милиона мъченици са били избити от папството; но папството отрича това твърдение и определя броя на около петдесет милиона. И езическият, и папския Рим преследваха Божиите верни, а съвременният Рим също ще преследва Божия верен народ в последните дни.

„Мнозина ще бъдат хвърлени в затвор, мнозина ще бягат, за да спасят живота си от градове и села, и мнозина ще станат мъченици заради Христос, като застанат в защита на истината.“ Избрани вести, книга 3, 397.

Езическият Рим преодоля три географски препятствия, докато поемаше контрола над света. Папския Рим преодоля три географски препятствия, докато поемаше контрола над света. Съвременният Рим победи южния цар (атеистичния Съветски съюз) през 1989 г., а след това ще съкруши славната земя (Съединените щати) при скоро настъпващия неделен закон. След това ще победи Египет (целия свят).

„Цялото общество се разпределя в две големи категории — послушните и непослушните. Сред коя категория ще се намерим?“

„Онези, които пазят Божиите заповеди, онези, които живеят не само с хляб, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста, съставляват църквата на живия Бог. Онези, които избират да следват Антихриста, са поданици на великия отстъпник. Подредени под знамето на Сатана, те нарушават Божия закон и водят и други да го нарушават. Те се стремят така да устроят законите на народите, че хората да показват своята вяроност към

земните управления, като потъпкват законите на Божието царство.“

„Сатана отклонява умовете с маловажни въпроси, за да не могат те с ясен и отчетлив поглед да видят въпроси от огромна важност. Врагът крои планове да улови света в примка.“

„Тъй нареченият християнски свят ще бъде сцената на велики и решителни действия. Хора, облечени с власт, ще постановяват закони, които поставят съвестта под контрол, по примера на папството. Вавилон ще напои всичките народи с виното на яростта на своето блудство. Всяка нация ще бъде въввлечена.“ Manuscript Releases, том 1, 296.

За да защити истината, която отъждествява „славната земя“ от Даниил единадесета глава, четиридесет и първи стих, като символ на Съединените щати, Лъвът от Юдовото племе откри пред изследователите на пророчеството в последните дни принципа за тройното приложение на пророчеството. Светлината от тези последни шест стиха бе утвърдена чрез прилагане към последните шест стиха на главата на историята, представена чрез „ежедневната“ в книгата на Даниил, както е изложена в тридесет и първи стих на Даниил единадесета глава. Същата основополагаща истина („ежедневната“), която стана ключът към пророческата рамка на Милър, също така породила пророческата рамка на последните дни. Рамката на Милър се основаваше върху двете запустяващи сили — езичеството и папството — които преследваха Божия народ, а рамката на последните дни се основава върху трите запустяващи сили, които преследват Божия народ в последните дни.

Увеличаването на познанието, представено в последните шест стиха на Даниил единадесета глава, които представят увеличаването на познанието, настъпило през 1989 година, и което е представено от река Хидекел, бе възпряно от враговете на истината. Тази съпротива доведе до разбирането на принципа за тройното приложение на пророчеството, което най-напред бе разпознато като тройно приложение на Рим — темата, която утвърждава видението на пророческата история.

Където няма видение, народът загива; а който пази закона, блажен е той. Притчи 29:18.

Тройното приложение на трите проявления на Рим показва, че религията на езическия и папския Рим е езичеството и че тяхната религия се управлява от човек, носещ титлата Pontifex Maximus. Тези две проявления на Рим показват, че три географски сили са отстранени, преди те да управляват върховно за определен период от време, и че ще управляват от седемхълмия град Рим, който е тяхното светилище на крепостта. И двете засвидетелстват факта, че са преследвали верния Божи народ. Следователно, въз основа на тези двама свидетели, знаем, че религията на съвременния Рим ще бъде езичество и че тя ще бъде ръководена от папата на Рим, чиято титла е Pontifex Maximus.

Преди голямата блудница да вземе властта и да управлява върховно, съвременният Рим ще трябва да преодолее три препятствия, и първото препятствие вече е в миналото — с разпадането на Съветския съюз през 1989 г., атеистичния враг на Рим, който се противопоставяше на римската власт в Европа. Следващото препятствие ще бъде повалено при скоро предстоящия неделен закон в Съединените щати, а след това Организацията на

обединените нации ще даде властта си на съвременния Рим за кратко време. Щом той бъде напълно възцарен, ще настъпи гонението на последните дни.

Книгата на Даниил, и особено осмата глава на Откровение, представят пророческите характеристики на Рим, които допринасят за правилното разбиране на съвременния Рим. Една от тези характеристики беше разделянето на Римската империя на Изток и Запад, осъществено от Константин през 330 година. Езическият Рим и папският Рим, разглеждани заедно, също свидетелстват за двоякото естество на Рим. Разделението, извършено от Константин, което породило западния и източния Рим, е второ свидетелство за езическия и папския Рим. Константин установи гражданската власт на изток и остави църковната власт на запад. Езическият Рим представляваше държавничеството, а папският Рим представляваше църковничеството. Изтокът беше държавничество, Западът беше църковничество, както е предобразено чрез желязото и глината в Даниил 2, или чрез мъжкия рог и женския рог в Даниил 8, или чрез зверове-хищници в Даниил 7 и светилищните зверове в Даниил 8.

Съвременният Рим също ще бъде двояк по своето естество, състоящ се от съчетание между църква и държава, от желязо и кал, и от църковна и държавна политика; но Съвременният Рим е и трояк по своето естество. В осма глава на Откровение както западният, така и източният Рим бяха буквално и символично разделени на три. Константин, управлявайки от източния Рим, буквално раздели царството си между тримата си синове, а западният Рим беше символично представен чрез слънцето, луната и звездите, които представяха тройната форма на управление, използвана от Римската империя. Следователно Съвременният Рим, макар да е двояк — църковна и държавна политика — също така би представлявал троен съюз, представен от змея, звяра и лъжепророка.

Проявленията на езическия и папския Рим определят сложния пророчески състав на последния Модерен Рим. Това е тройният съюз, който се осъществява при скоро предстоящия неделен закон и води света към Армагедон. Това е световният „Образ на звяра“, който е символ на съчетанието между Църква и държава. Неговата глава е Pontifex Maximus, който управлява от града Рим, който е седалището на неговата власт. Гражданската власт на човека на греха ще бъде осигурена от Организацията на обединените нации, а светът ще бъде принуден да приеме тройната, но все пак двойствена система на антихриста чрез принудителната сила на Съединените щати. Така, както езическият Рим (змеят) в Откровение 13:2 даде на папството „силата си, престола си и голяма власт“, Съединените щати, като предобразени чрез езическия Рим, извършват същите три дела за модерния Рим. Седалището е Ватиканът в седмоярхия град Рим, властта е Организацията на обединените нации, а силата е Съединените щати. Заедно те водят света до място, където папството „ще стигне до края си, и никой няма да му помогне“.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

И шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и водата ѝ пресъхна, за да се приготви пътят на царете от изток. И видях три нечисти духа, подобни на жаби, да

излизат от устата на змея, и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка. Защото те са духове на демони, които вършат чудеса и излизат при царете на земята и на целия свят, за да ги съберат за битката на онзи велик ден на Всемогъщия Бог. Ето, ида като крадец. Блажен е онзи, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не виждат срама му. И ги събра на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон. И седмият ангел изля чашата си във въздуха; и от небесния храм, от престола, излезе силен глас, който каза: Сбъдна се. Откровение 16:12–17.